Kristityn matka Egyptistä luvattuun maahan

Spara som PDF

Pieni kertomus elämästäni pakanuudesta kristityksi

Taustani
Kuten ehkä jo tiedätkin, olen nimeltäni Lennart Jareteg. Synnyin vuonna 1959 Boråsin sairaalan synnytysosastolla. Arkipäivisin työskentelen tietotekniikan yhdyshenkilönä. Olen naimisissa Anitan kanssa ja meillä on kaksi lasta.

En ole kasvanut kristityssä perheessä. Jo ollessani viisivuotias vanhempani erosivat. Minulla on Annika-niminen sisko. Me asuimme ja kasvoimme äidin luona. Kodissamme oli kuten tavallista tuohon aikaan, perustavan laatuinen Jumalusko, usko siihen, että Jumala on olemassa. Mutta ratkaisun tehneitä kristittyjä ei ollut meistä kukaan. Minä olin sen sijaan aivan yhtä jumalaton kuin useimmat kaverini kasvuaikanani Hisingenin keskustassa Göteborgissa 1960–1970 –luvuilla. Olimme omenavarkaissa, ajoimme viritetyillä mopolla, joimme keskiolutta ja olimme yleisesti epärehellisiä ja rumia suustamme..

Kun olin 17-vuotias, lähdin pois kotoa vuodeksi käydäkseni lukiota USA:ssa. Siellä koin paljon yksinäisyyttä. Sain etäisyyttä elämään siellä kotona. Kaiken tämän keskellä sain kokea synninhätää ja eräänlaisen ensimmäisen kohtaamisen Jumalan kanssa. Luulen, että tämä oli valtavan tärkeää tulevaisuudelleni

Vaimoni Anitan tapasin ollessani 19-vuotias. Hän oli vain 15 vuotta. Muutimme yhteen jo, kun Anita oli vain 16-vuotias. Oli valtavan ihanaa ja intensiivistä olla aina yhdessä. **Mutta** Anita pelkäsi käydä koulua ja myöhemmin hän pelkäsi myös työpaikkoja. Tietenkin tämä oli kestämätöntä suhteellemme ja taloudellemme. Kaikki kulki koko ajan kohti ratkaisevaa kriisiä.

Pelastus
Sen kriisin keskellä, joka syntyi vaimoni ongelmista käydä koulua ja kyvyyttömyydestämme hoitaa tätä asiaa, alkoi Jumala kutsua meitä ”pois meidän Egyptistämme”. Siellä me kärsimme kuin orjat synnin ja painostuksen alla. Olen varma siitä, että Jumala johti tätä kaikkea siihen, että me tapasimme iloisen leipurin erään kaverimme luona. Hän kertoi, että Jeesus voisi auttaa Anitaa (ja minua siinä mukana). Leipuri kertoi, että hän oli rukoillut aika ison ihmisjoukon puolesta, joilla oli eri ongelmia ja jotka olivat tulleet autetuiksi. Anita tarttui tähän

viimeiseen oljenkorteen ja kysyi:” Voiko Jeesus auttaa sellaista kuin minä?” Leipuri vastasi: ”Kyllä, mutta rukoilen teidän puolestanne yhdessä vaimoni kanssa.” Tästä tuli alku meidän ”uloskäynnistämme Egyptistä” Siitä tuli niin sanotusti lähtökohta vaelluksellemme Jumalan kanssa.

Raamatusta voimme lukea, että kun Jumalan Kansan piti lähteä Egyptistä, niin faarao ei halunnut heitä päästää. Jumala lähetti silloin monta vitsausta Egyptin ylle, mutta vasta kuolemanenkelin esiintullessa ja surmatessa kaiken ensiksi syntyneen, faarao antoi myöten. Ja että Jumalan kansa selviäisi kuolemanenkelin edessä, niin heidän piti sivellä karitsan verta ovenpieliin. Tämä on esikuva pääsiäisestä, jolloin Jeesus kuoli edestämme. Hänen verensä voidaan sivellä meidän ovenpieliimme että me eläisimme. Ja kiitos olkoon Jeesuksen veren, vihollinen luovuttaa, kahleet irtoavat Egyptistämme. Me voimme aloittaa vaelluksemme kohti luvattua maata, taivaan valtakuntaa ja ikuista elämää Jumalan luona. Se on kristityn elämän päämäärä. Mikään tässä maailmassa ei ole päämäärämme!

Kaikki tämä johti siihen, että epätasainen yhdeksän hengen jengi matkusti leipurin perheen luo Helsingboriin. Siellä koimme esirukousta puolestamme, yksi toisensa jälkeen heidän sohvallaan. Vaimoni **Anita vapautui kokonaan** fobioistaan ja vaikeuksistaan. Hänellä ei ole koskaan ollut ongelmia tämän asian kanssa sen jälkeen! Itse koin**voimakkaan kokemuksen Jeesuksen kanssa.** Tuntui siltä kuin pyörisin ympäri siinä sohvassa. Jeesus täytti minut valtavalla ilolla ja rakkaudella. Enkä ole sen jälkeen koskaan epäillyt. Sillä sinä päivänä olimme, kuten sanotaan, pelastuneita! Autossa kotiin lauloimme vanhoja iloisia herännäisten lauluja ja tunsimme, että jotain aivan uutta oli tullut jäädäkseen. Olimme uudestisyntyneitä! Olimme saaneet kohdata Jeesuksen! Olimme myös pääseet vapaaksi Egyptin kahleista. Eräs laulu, jota lauloimme paljon oli ”Nyt olen tyytyväinen ja iloinen”.

Jumalan suojelus

Aika sen jälkeen, kun olimme tulleet kristityiksi, oli rankkaa monella tavalla. Vanhat kaverit eivät tajunneet mitään. Kristittyjä ystäviä ei ollut paljoakaan emmekä käyneet missään seurakuntayhteydessä. Paljon oli sellaista, jota emme käsittäneet. Saimme usein pyytää Jumalalta apua. Mutta nyt olimme asettaneet elämämme Jumalan käsiin. Koimme lepäävämme Jumalan suojeluksessa.

Tämä oli samanlaista kuin se, kun Jumalan kansa oli kulkenut Punaisen Meren halki. Toiselle puolelle jäivät ja mereen jäivät viholliset – faaraon sotilaat – eivätkä he voineet saavuttaa kansaa. Voidaan sanoa, että kansa kastettiin Punaisessa

Meressä pois vanhasta elämästään. Tämä on sama kuin **ensimmäinen tärkeä asema** heidän vaelluksessaan.

Me saamme myös kastaa itsemme vedessä sen jälkeen, kun olemme jättäneet vanhan elämän Egyptissä vakuutuksena ja näkyvänä merkkinä uudesta elämästä. Myös vaimoni teki näin jonkun ajan kuluttua. Se oli voimakas elämys!

> 1. Piet. 5: 8 ”Olkaa raittiit ja valvokaa. Teidän vastustajanne perkele käy ympäri niin kuin kiljuva jalopeura, etsien kenet hän saisi niellä”

Näin se toimii meidän kristittyjen kohdalla. Perkele haluaa niellä meidät, mutta jos olet Jeesukselle antautunut ja asetat toivosi Jeesukseen, niin perkele ei saa koskettaa sinua. Faaraon sotilaat eivät voineet päästä käsiksi Jumalan kansaan, kun nämä olivat kulkeneet Punaisen Meren läpi. Kun Daniel oli leijonain luolassa, hän luotti Jumalaan ja Jumala tukki leijonien kidat.

Voimme ymmärtää, ettei tarvitse omata paljon tietoa tullakseen Jumalan suojelukseen. Jos luotat Jumalaan ja panet toivosi Häneen, niin perkele väistyy luotasi. Älä taistele omassa voimassasi.

> 2. Moos. 14: 14 ” Herra sotii teidän puolestanne ja **te olkaa hiljaa.**”

Voimaa veren ja Pyhän Hengen kautta

Sen jälkeen kun olemme uudestisyntyneet ja kastetut “ Punaisessa Meressä”, emme ole kuitenkaan täydellisiä ihmisiä. Pienen ajan kuluttua kristittynä huomasin, ettei kaikki ollut hyvin elämässäni. Monet halut olivat jäljellä ja joskus lankesin kiusauksiin. Mutta asiat eivät olleet yhtä huonosti kuin ennen kääntymystäni. Kuitenkin tunsin, että Jumala oli mukanani ja hyväksyi minut (mutta ei minun syntejäni). Meillä on taistelu taisteltavana sitä vastaan, jota Raamattu kutsuu ”lihaksi”. Se on se osa sinusta, joka jatkuvasti aiheuttaa sinulle ongelmia, vaikka olet uudestisyntynyt. Roomalaiskirjeen luvussa seitsemän Paavali kuvaa tätä taistelua.

> Room. 7:14–19: “ Sillä me tiedämme, että laki on hengellinen, mutta minä olen lihallinen, myyty synnin alaisuuteen. Sillä minä en tunne omakseni sitä, mitä teen; sillä minä en toteuta sitä, mitä tahdon, vaan mitä minä vihaan, sitä minä teen. Mutta jos minä teen sitä, mitä en tahdo, vaan mitä minä vihaan, sitä minä teen. Mutta jos minä teen sitä, mitä en tahdo, niin minä myönnän, että laki on hyvä. Niin en **minä** nyt

> enää tee sitä minä, vaan synti, joka minussa asuu. Sillä minä tiedän, ettei minussa, se on minun lihassani, asu mitään hyvää. Tahto minulla kyllä **on**, mutta voimaa hyvän **toteuttamiseen** ei; sillä sitä hyvää, mitä minä tahdon, minä en tee, vaan sitä pahaa, mitä en tahdo, minä teen.”

Tässä on kyse taistelusta uudestisyntyneessa ihmisessä, koska Paavali sanoo, että hän sisimmässään iloitsee Jumalan laista ja haluaa tehdä hyvää. Sitä ei yksikään uskova tee samalla tavalla.

Kuitenkin tunsin, että minulta puuttui ratkaiseva voima elää Jumalan tahdon mukaan. Parin vuoden kuluttua kristittynä sain valtavan konkreettisesti kokea sen, mitä Raamattu kutsuu henkikasteeksi. Tämä antoi yliotteen sisimpääni uudestisyntyneenä ihmisenä lihaa vastaan. Tuli mäenharjan yli! Jumala vaikuttaa meissä Pyhän Henkensä kautta. Ja Jumala auttaa meitä sekä tahdossamme että teoissamme.

> Fil. 2: 13 ”Sillä Jumala on se, joka vaikuttaa teissä **sekä tahtomisen että tekemisen**, että Hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi.”

Se on armoa yli kaiken järjen! Eivät asiat riipu meidän osuudestamme. Jeesuksen veren kautta olemme saaneet anteeksi huolimatta omista puutteistamme. Ja Pyhän Hengen kautta saamme johdatusta ja voimaa niin, että sekä tahto että teko on synkronisoitu Jumalan tahdon kanssa.

Tämän voi sanoa olevan kuin toinen asema Jumalan kansan vaelluksessa erämaassa. Kun he tulivat Siinain vuoren luo, Hoorebin luo, niin he saivat ottaa vastaan kymmenen käskyä. Tätä tapahtumaa juutalaiset viettävät pääsiäisenään. Ja juuri pääsiäispäivänä saivat Jeesuksen opetuslapset vastaanottaa Pyhän Hengen. Se, mitä silloin tapahtuu on, että Jumala kirjoittaa lakinsa sydämiimme ja antaa meille voiman elää sen mukaan. Tästä Tästä on kirjoitettu valtavan suoraan Jeremian kirjassa, luku 31: 33 Vanhassa Testamentissa:

> “Vaan tämä on se liitto, jonka minä teen Israelin heimon kanssa niiden päivien tultua, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän sisimpäänsä ja kirjoitan sen heidän sydämiinsä; ja niin minä olen heidän Jumalansa ja he ovat minun kansani.”

Onhan valtava ero siinä, että Jumalan laki on kirjoitettu sisimpään verrattuna siihen, että se on kirjassa kirjahyllyssä.

Loppuun palaminen ja korjaus

Elämä kulki eteenpäin. Vaimoni ja minä liityimme mukaan herätykseen Majornas missionkyrka- nimiseen seurakuntaan (lähetysseurakunta) 1980-luvulla. Saimme olla mukana johtamassa ylistystä. Perustimme kristillisen rockyhtyeen. Rukousryhmiä ja raamattupiirejä. Ihania aikoja! Jumala auttoi verrattomilla tavoilla saamaan sekä koulutusta että työpaikan. Sen jälkeen tein uraa IT/tietotekniikan parissa. Saimme lapsia. Ostimme talon. Kaikki sujui niin kuin piti keskivertoruotsalaisella. Mutta yhä enemmän Jumala jäi sivuun, kun ura vei koko ajan. Voimat vähenivät vähitellen. Ensirakkaus Jeesukseen viileni. Lopulta paloin vakavasti loppuun ja sain pitkän sairasloman sen seurauksena. Olin aivan alhaalla, voimaton, ilman aloitekykyä ja luovuutta, katuvainen, etsivä ja masentunut.

Oliko kaikki tämä kärsimys vain tarkoituksetonta? Oliko se erehdys Jumalalta? En halua uskoa niin. ”Sillä kaikki yhdessä vaikuttaa hänen parhaakseen, joka rakastaa Jumalaa” sanotaan Raamatussa. Jumala antaa meidän joskus pudota sen takia, että opimme sen, että voima on Hänen ja että myös oppisimme tuntemaan puutteemme. Sillä kun olemme heikkoja, silloin Jumala on meissä vahva. Pahinta, mitä nälkäänäkevä maailma voi saada, ovat kylläiset kristityt, jotka vain elävät voitossa ja menestyksessä. Vastoinkäymiset tekevät meistä nöyriä ja päästävät esiin Jumalan elämissämme. Maailma tarvitsee kristittyjä, joissa Jumala on suuri ja jossa kristitty itse on kuollut! Paavali sanoo näin 2. Kor. 12: 7 - 10

> “Ja etten niin erinomaisten ilmestysten tähden ylpeilisi, on minulle annettu lihaani pistin, saatanan enkeli, rusikoimaan minua, etten ylpeilisi. 8 Tämän tähden olen kolmesti rukoillut Herraa, että se erkanisi minusta. 9 Ja Hän sanoi minulle: ” Minun armossani on sinulle kyllin; sillä minun voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa. Sen tähden minä mieluummin kerskaan heikkoudestani, että Kristuksen voima asettuisi minuun asumaan. 10 Sen tähden minä olen mielistynyt heikkouteen, pahoinpitelyihin, hätään, vainoihin, ahdistuksiin, Kristuksen tähden; sillä kun olen heikko, silloin minä olen väkevä.”

Tämä koetusten aika ei ollut yksi asema Jumalan kansan erämaavaelluksessa, vaan se oli melkoinen osa koko vaellusta. Tiehän luvattuun maahan oli lyhyempi kuin että se kestäisi 40 vuotta. Mutta siksi, että sen mikä kansassa oli Jumalaa vastaan, sen piti kuolla pois ja kansa sai vaeltaa noin 40 vuotta erämaassa. Niin on myös meidän elämässämme. Vaelluksemme aikana täällä täytyy lihamme kuolla ja Jumalan tulla kaikeksi meissä.

Mitä olen oppinut erämaassa?

Siitä on nyt kulunut noin kymmenen vuotta, kun ajoin itseni kohti seinää. Olen saanut olla mukana kiipeämässä ylös syvyydestä uudelleen. Olen saanut nähdä uusia puolia kristityn elämästä ja myös saanut olla mukana ihmeissä ja vastoinkäymisissä. Mitä olen sitten oppinut noin 30 vuoteni aikana kristittynä?

1. Ensiksi: **Se on sen arvoista!** Mikään ei ole parempaa kuin elää elämää Jumalan kanssa. Ajattele, että sinulla on nen yhteys Hänen kanssaan, joka on luonut niin fantastisen universumin ja jolla on sellainen kontrolli kaikkeen. Kaikki elämässäsi tulee yhdessä vaikuttamaan parhaaksesi (iankaikkisuusnäkökulmasta).
2. Toiseksi olen nyt oppinut, että en ikinä tule oppineeksi kaikkea. Koko kristillinen elämä on oppimista ja vaellusta. Paavali sanoo, että se, joka uskoo olevansa viisas, ei ole käsittänyt vieläl mitään.
3. Kolmanneksi: ei voi opetella tulla kristityksi opiskelemalla yliopistossa tai raamattukoulussa. Kyseessä on uudestisyntyminen ja Hengellä täyttyminen. Ja tämä on Jumalan lahjaa (lahjoja) ja Jumalan työtä . Tiedot ovat useimmiten tiellä ja voivat johtaa myös harhaoppeihin.
4. Ei voi opiskella pyhityselämää. Eikä se tule kerralla uudestisyntymisessä tai henkikasteessa. Jos joku sanoo niin, älä usko. Se ei pidä yhtä Raamatun kanssa. Pyhityselämän voitamme koetusten ja vastoinkäymisten kautta erämaavaelluksessa Jumalan johdatuksessa. Pyhitys jatkuu läpi koko elämän Ja **kaikki** epäonnistumiset voi Jumala johtaa voittoon ja kypsyyteen. Tärkeintä ei ole vapautus **hädästä** vaan kasvatus hädässä. Jeesus odotti kolme päivää, että Lasarus kuolisi kunnolla ennen kuin ihme tapahtui ja Jeesus herätti hänet kuolleista. Näin voi olla myös meidän kohdallamme, kun lihamme kuolee. Jeesus viipyy, mutta sitten ihme tulee suureksi ja tulos hyväksi!
5. Kristillisen elämän perusta on yhteys Jeesukseen raamatunlukemisessa, rukouksessa ja hiljaisuudessa. Joku on sanonut: ”Sen, joka haluaa mennä eteenpäin, täytyy pysähtyä.” Jumalan kansa pysähtyi aina silloin tällöin erämaassa. Erämaassa oloaikana he söivät Jumalan mannaa, joka tuli alas taivaasta. Manna **tänä päivänä** on Jeesus ja Raamatun sana. Jos haluat vahvaksi uskossa, täytyy sinun rukoilla, lukea Raamattua ja olla hiljaisuudessa. Ei ole kyseessä pikaruuan syöminen (pokkarit jne.). Millaiseksi sitä tulee, jos syö vain Mc Donaldsissa?
6. Jumalalle ei ole kristillinen palvelusi tähtäimessä. **Sinä** olet tähtäimessä. Frank Mangs sanoi: ” Tärkeintä ei ole se, mitä voit tehdä Jumalalle vaan mitä Jumala voi tehdä sinun kanssasi.” Heb. 12:14:ssa sanotaan: ” Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja **pyhitykseen**, sillä ilman sitä ei kukaan ole

näkevä Herraa.” Silloinhan ei voi ottaa liian kevyesti pyhittäytymistä.

7. Varo, ettei sinusta tule uskonnollista. Sillä minä tarkoitan sitä, että seurataan perinteitä ja tapoja enemmän kuin seurataan Jumalaa. ”Ne, joita Jumalan Henki johdattaa, ovat Jumalan lapsia.” Ei ehkä tarvitse tehdä joka kerta aina samalla tavalla. Lue 4. Moos. 20: 1 – 13 ja 2. Moos. 17: 1 siitä, kuinka Mooseksesta oli tullut uskonnollinen.

Sinulle, joka et ole kristitty

Sinulle haluan nyt sanoa, että **etsi,** niin löydät. Raamatussa sanotaan, että sinun tulee etsiä, silloin kun Jumala **voidaan**löytää ja kun Hän on lähellä. Älä viivyttele liian kauan. Voit menettää tilaisuuden. Aivan sama kuin tulisit viimeisellä junalla pois Hitlerin Saksasta ennen kuin pimeys ja pahuus laskeutuvat koko maan ylle. Jeesus tulee takaisin eräänä päivänä, kun sitä ei odoteta ja silloin on liian myöhäistä. Mutta hän, joka on seurustellut Hänen kanssaan, tulee olemaan valmis sinä päivänä, kun Hän tulee.

Älä tule kristityksi sen takia, että joku lupaa menestystä, rikkautta, terveyttä ja sellaista, jota kaikki ihmiset tavoittelevat **tässä** maailmassa. Sellaisessa toiminnassa ovat mukana okkultistiset uskonnot ja New Age jne. Tulla kristityksi on jotain aivan muuta. Tule sellaiseksi siksi, että Jumala on Jumala ja ainoa, joka on totta. Tule sellaiseksi siksi, että vaihtoehto on katastrofi. Tule sellaiseksi saadaksesi rauhan. Ja: tule sellaiseksi saadaksesi kokea tosi iloa, rakkautta ja onnea. – Totta kai kannattaa tulla kristityksi, mutta vain jos tyytyy kaikkein tarpeellisimpaan.

Ei ole mitään syntejä, joita olet tehnyt niin pahasti, ettei Jumala antaisi niitä anteeksi. Raamatussa sanotaan: ”jos syntisi ovat verenpunaiset, voivat ne tulla valkoisiksi kuin lumi”. Jumala voi antaa anteeksi kaiken. Joten älä tunne itseäsi liian likaiseksi. Juuri likaisia ja sairaita Jeesus ensimmäiseksi haluaa kohdata.

Etsi henkikastetta sen jälkeen, kun olet tullut kristityksi. Silloin saat sen öljyn, joka voi pitää lampun palavana siihen päivään asti, kun Jeesus tulee takaisin. Lue tästä Matteuksen evankeliumista, luvusta 25 jakeesta 1 eteenpäin.

Sinulle, joka olet kristitty

Nyt haluan erityisesti ojentautua kohti sinua, joka olet kristitty. Haluat tietysti, että pelastumattomat ympärilläsi tulisivat pelastukseen. Maailmahan on kuin uppoava laiva. Mutta ellet tee kaikkeasi pelastaaksesi **itsesi** uppoavasta laivasta, niin varmasti monet muista vain istuvat rauhallisesti paikallaan laivassa. Jos et elämälläsi osoita, että kyse on **elämästä tai kuolemasta**, niin ulkopuolisista

tulee välinpitämättömiä evankeliumin suhteen.

Vaikuttaa siltä kuin monet kristityt tänä päivänä uskovat, että pelastumattomat voitetaan näyttämällä, kuinka vapaita ollaan ja silloin tehdään aivan samoin kuin maailma yleensäkin tekee. Mutta niin asiat eivät ole! Kyse on kääntymyksestä! Kulkemisesta toiseen suuntaan! Heittäydy pelastusveneeseen ja viskaa kaikki halut ja kaikki luksus ja turhuus yli laidan, ettei se vie sinua syvyyksiin. Ole tarkkana pelastuksestasi ja pyhityksestäsi. Silloin useimmat pelastumattomat heräävät. Vain silloin, kun itse olet valvova, voit herättää muut. **Ei**-kristityt eivät ehkä lue Raamattua niin paljon, **mutta he lukevat kristittyjen elämää.** Eräässä laulussa on tämä teksti:

> ”He eivät välitä siitä, kuinka paljon tiedämme, jos he eivät tiedä, kuinka paljon me välitämme. ” Me olemme avain siihen, että he tulevat uskomaan Jumalan olemassaoloon. He eivät lue Raamattua, mutta he katsovat meidän vilpittömyyttämme yrittääkseen löytää uskottavuutta.

Tähän sinut on kutsuttu: uskottavaan elämään, jossa Jumala on kaikki sinussa.

No niin, sinä tiedät vähän enemmän minusta ja siitä, millaisena minä näen kristillisen elämän ja Raamatun sanan meidän vaelluksestamme.

Jos haluat lukea vaimoni Anitan oman todistuksen, niin voit tehdä sen tästä linkistä **tämän linkin kautta**.
